

TEGEN DE KWAKZALVERIJ

REDACTIE-ADRES: O. Kuijk, Brantwijk 76, Amstelveen

Opgericht 1 januari 1881

ALLE WICHELROEDEN FAALDEN

TWINTIG BEWONERS van het woonwagencamp staan gespannen naar de man voor hen te kijken. De regen drupt gestaag neer. Plotseling doet de man een paar stappen naar voren, dan naar links. Een gemompel gaat door de toeschouwers. De man trekt zich er niets van aan. Zijn gezicht staat gespannen. Geheel geconcentreerd kijkt hij naar de tak die hij in de handen houdt: een eenvoudige tak van een hazelaar — een wichelroede. Dan slaat de tak naar beneden. Krampachtig houdt de man hem vast. Het schijnt hem grote inspanning te kosten. Dan kijkt hij op. „Hier is het, op deze plek.” De omstanders schieten toe. Handen rukken het gras weg op de plaats die de man aanwijst. Vingers klauwen in de drassige grond. Zeker twintig minuten lang zijn de omstanders aan het zoeken naar de kostbare gouden ring van de heer Jillings. Dan richten ze zich teleurgesteld op. Het licht er niet. Intussen doet de wichelroedeloper op andere plaatsen nog een poging. De tak slaat echter niet „uit”. Alleen op de plaats waar de woonwagencampbewoners naarstig zoeken. De ring wordt evenwel niet gevonden. „In ieder geval heeft hij er gelegen,” zegt de heer A. Kramer (58) uit Nagele. „Dat staat vast. Hij kan niet zo ver in de grond zijn getrapt dat we hem niet kunnen vinden. Is er vaker gezocht?” Het blijkt dat gisteravond toen de heer Jillings zijn ring kwijt raakte, onmiddellijk een vijftiental woonwagencampbewoners de plek aan een grondig onderzoek heeft onderworpen.

Ring zoek

HOE kwam de heer Kramer uit Nagele gisteravond in Kampen terecht?

Maandagavond omstreeks half zeven raakte de heer Jillings een kostbare ring kwijt toen hij de pony van zijn zoontje voerde. Hij gaf het dier een liefkozend klapje op de schoft en merkte toen hij zijn hand in de zak stak dat hij een van zijn ringen miste. Deze ringen circuleren al lang in de familie en worden van vader op zoon overgedragen. Het gouden siraad was uit één stuk gesmeed en woog ca. een half ons. Bovenop bevonden zich twee kleine blauwe steentjes.

Toen zijn zoeken vruchteloos bleef, ging de heer Jillings naar het politiebureau en vroeg of men hem wilde helpen met een speurhond. Dit was echter onmogelijk, maar een van de agenten stelde voor zijn vader — een wichelroedeloper — in te schakelen. Hoewel de heer Jillings aanvankelijk van plan was het zoeken uit te stellen tot vanavond — het regende gisteravond dat het goot — werd na aandringen van de agent besloten de wichelroedeloper uit Nagele op te halen.

Reeds 20 jaar

GISTERAVOND zijn wij in de gelegenheid geweest enkele ogenblikken met de heer Kramer te spreken. Hij vertelde dat hij uit Oldeberkoop afkomstig was en reeds ongeveer twintig jaar met een wichelroede werkt; de laatste jaren niet veel meer. Zijn belangstelling voor deze zaken werd gewekt toen de kranten uit die dagen veel aandacht aan de wichelroedeloopers besteedden. Zijn hulp werd bij zoek geraakte voorwerpen ingeroepen en — naar zijn zeggen — slaagde hij er meermalen in deze op te sporen.

Over het al of niet bestaan van

KAMPER UI

WEDEROM een waardeloze wichelroedeloper, had de titel kunnen zijn van nevenstaand artikel uit het Nieuw Kamper Dagblad van 8 augustus. En nog wel een tovenaars met DRIE wichelroeden! Dat de eerste een even groot fiasco opleverde als de tweede en derde, stond uiteraard reeds bij voorbaat vast.

Men zou de Kamper politie op het hart willen drukken voortaan geen wichelroedeloopers of andere goochelaars te requireren bij het opsporen van verloren voorwerpen.

Uit 's heren Kramer's gebazel over aardstraaltjes, gasbanen, rheuma en loden platen onder bedden blijkt gelukkig, dat de Kamper ui nog altijd springlevend is. Mochten wij ooit — binnen een straal van hoogstens tien (!) meter onze aansteker verliezen, dan zullen wij aan de heer Kramer denken. Maar hem vooral niet roepen!

aardstralen laat hij zich enigszins voorzichtig uit. „De aarde is geen dood ding”, merkt hij op. „Er is uitstraling. Deze straling kan men verticaal bestrijden en niet horizontaal”. Over de geconserveerd gebleven lichamen in de grafkelder bij Wieuwerd zegt hij: „Hier is geen sprake van aardstralen. Onder de kerk loopt een gasbaan, vandaar dit verschijnsel.”

Wanneer de heer Kramer verzocht wordt iets op te sporen concentreert hij zich geheel en al op het voorwerp. „Je moet je instellen als een magneet,” zegt hij er zelf van. „Trouwens wanneer men zich intensief met deze zaken gaat bezig houden kunnen velen hetzelfde als ik. Zeker acht van de tien mensen — willekeurig gekozen.” Als wichelroede had de heer Kramer bij zich: een tak van de grendeboom, een van de hazelaar (beide dezelfde avond gesneden) en een ijzeren draad. Ook met rheumatische pijnen houdt de heer Kramer zich bezig. In sommige gevallen adviseert hij een loden plaat onder het ledikant als afweermiddel tegen aardstralen.

Demonstratie

WE WILDEN gisteravond hom of kuit van de „begaafdheden” van de wichelroedeloper uit Nagele hebben. Toen het duidelijk was dat de ring niet op de plaats lag, waar de heer Kramer hem veronderstelde, vroegen we of hij bereid was een demonstratie te geven. Hij stemde toe. We stelden hem voor onze sigarettenaansteker te verstoppen op hetzelfde terrein. De heer Kramer vroeg ons hem ergens neer te leggen binnen een straal van tien meter. Opnieuw begon hetzelfde ritueel. Op en neer zwiepte soms de wichelroede en de heer Kramer bukte zich herhaalde malen om te kijken of de aansteker er inderdaad lag. Het lukte hem niet deze te vinden. Tenslotte gaf hij het op. Zijn commentaar was: „Ik heb me te veel op die ring ingesteld, zodat het moeilijk is om me op de vuuraansteker te concentreren. Je moet eigenlijk alleen zijn als je hier mee bezig bent.” Tenslotte vond een van de woonwagencampbewoners onze aansteker terug, zeker vijf meter van de plek waar de wichelroedeloper had gezocht.

LEUGEMORS verdient tonnen aan goedgegelovige zieken

GENEESKUNDIGE BEHANDELING ALLEEN PER BRIEFBESTELLER

EEN NIEUWE WEG naar gezondheid en levensvreugde. Voelt u zich ziek, slap, teneergeslagen, futloos? Dan kunt u nu een nieuwe bron van gezondheid aanboren. Levithorna-geneesmiddelen zullen ook u helpen om uw gezondheid te herstellen. De oude, beproefde natuurkruiden in een nieuwe wetenschappelijke vorm geven u nieuwe gezondheid, levensmoed en energie.

De tekst is niet van ons. Ze is van de zich noemende, „natuurgeneeskundige” H. Klein Leugemors te Apeldoorn. Een man, die zich bij de goedgegelovigen aandient met „een schat van ervaring” en een 35-jarige praktijk. Een man, die genezing belooft aan alle chronische zieken zonder uitzicht. Aan alle mismoe-digen, die tot aan vandaag niet door de knapste geneesheer geholpen konden worden. Een wonderdokter, die aan geen universiteit medicijnen studeerde, maar voor elke kwaal een middelje heeft.

Een sluwe vogelaar, die de lijdende mens vraagt, waarom hij zou voort-tobben. Waarom hij zijn vertrouwen zou schenken aan specialist, professor, chirurg. En die als de baarljke duivel zelf, de wankelmoedige in het oor blaast: kom toch, bestel een Levithornakuur.

Er zijn er die bestellen. Die in hun goedgegelovigheid de vermeende genees-kans als een strohalm aangrijpen. Te velen. Zo velen, dat de lachende won-derdoener Herman Klein Leugemors jaarlijks meer dan 130.000 gulden aan hen verdient.

f 10.— à f 16.—

HET MOET zelfs veel meer zijn dan dit bedrag. Want toen de officier van justitie bij het kantongerecht te Apeldoorn het bedrag van f 134.000 als jaarinkomen noemde, schreven we nog 1955 en schraapte de kwakzalver zijn winsten nog van slechts enkele middel-tjes. Van tabletjes, zalfjes en druppel-tjes tegen huidziekten en rheumatiek. Nu heeft hij middeljes tegen 21 kwa-len en vraagt hij prijzen, die variëren van tien tot zestien gulden.

't Is een slim man, die Klein Leuge-mors. Hij morst met leugens, maar is een geacht burger in het nette Apel-doorn. Hij is door de justitie al enkele malen gestraft wegens de „misdadige lichtvaardigheid” van zijn kwakzalverij, zoals een officier het eens uitdrukte. Maar hij gaat rustig voort, omdat een enkele boete van duizend gulden zijn zwellende geldbuidel niet lichter maakt.

Hij gaat onbelemmerd door zijn krui-denmiddeltjes per post te verzenden, omdat het „onbevoegd uitoefenen van de geneeskunst” juridisch niet in alle gevallen vaststaat en er geen wet en geen instantie bestaat, die hem kan bel-letten onschuldige middeljes aan de man en de vrouw te brengen.

Alles melksuiker

ONSCHULDIG? Ja, als we op gezag van het pharmaco-therapeutisch onder-zoek van de Pharmaceutische Hoofd-inspectie te Den Haag moeten aanne-men, dat al die wonderkruidenrijen van mijnheer Leugemors lapmiddeltjes zijn. Of nog sterker, flauwe kul. De meeste onderzochte tabletten bevatten slechts melksuiker. Een goedje, dat de apothe-kers gebruiken als vulling voor de poe-

DE AMSTERDAMMERS hebben de afgelopen weken een foldertje in hun brievenbussen aangetroffen. Het zachtgroene pamflet bleek de prijslijst van een kruidenkoopman te zijn, die zoals gebruikelijk op alles raad wist. Alle smeersels en drankjes werden samengevat onder de weidse naam „Levithorna-geneesmiddelen”.

Enige leden vroegen ons van wie dit anonieme geschrift afkomstig was. Het antwoord luidt: van kwakzalver H. Klein Leugemors te te Apeldoorn. Nadere bijzonderheden omtrent deze gevaarlijke „na-tuurgeneeskundige” kunnen wij ons besparen, want het dagblad „De Waarheid” nam het verschijnen van het foldertje te baat om Klein Leugemors ten voeten uit te schetsen.

Hoe vaak reeds tegen deze man is gewaarschuwd, door anderen en door ons, toch vindt deze van alle medische kennis (en van alle ver-antwoordelijkheidsbesef) gespeende koopman weer goedgegelovige en wanhopige klanten. Volledig instemmend met de felle veroordeling, die genoemd blad op 26 oktober over Klein Leugemors uitsprak, nemen wij het artikel in extenso over.

Nog één kanttekening: de naam Klein Leugemors wordt in diens pamflet NIET genoemd. Kwakzalvers opereren bij voorkeur in het halfduister en nog liever in volslagen duisternis. Het enige dat zij uit die duisternis onophoudelijk laten oplichten is hun gironummer.

Vergeet niet de

ALGEMENE LEDENVERGADERING

op zaterdag 24 november 1962
's middags te 15.00 uur
in het American Hotel,
Leidseplein, Amsterdam.

K O M T A L L E N !

ders. En kalk, om een of ander lactaat (suiker), tot tabletvorm te maken.

Tegen galstenen heeft de wonder-doener drie soorten tabletten, tegen de minimumprijs van f 12,50. Het eerste bevatte blijkens het onderzoek „Cortex Rhamni frangul”, een onschuldig plan-ten uittrekseltje en een labiatenblad, dat geen serieus arts ooit zal gebrui-ken. Het tweede (en het derde was identiek) bevatte weer melksuiker en

vervolg op pag 3

DOYER contra BRON FRIESLAND

INGENIEUR C. DOYER, die zich tot taak heeft gesteld Johannes Bron, sprookjesverteller over „aardstralen” en grossier in „aardstralenkastjes”, als bedrieger te ontmaskeren, is daarbij niet altijd op gelukkige wijze tewerkgegaan. Wat minder onbesuisde uitlatingen en wat minder grapjasserij zouden Doyer's aanval én serieuzer én doeltreffender hebben doen zijn. Ook het stellen van een „nepapparaat” tegenover Bron's kastjes was een fout, die alleen door louter op sensatie beluste journalisten werd gewaardeerd.

Het bovenstaande neemt niet weg dat Doyer volkomen gelijk heeft met zijn bewering, dat al wat Bron over wichelroeden en aardstralen beweert pure nonsens is en dat zijn kastjes waardeloos zijn. Het bovenstaande neemt ook niet weg dat Doyer de kat de bel heeft aangebonden, zodat de aardstraaldwaasheid en aanverwant gezwam, door de wetenschap na grondige studie onweerlegbaar vastgesteld, nu ook de aandachtige leek duidelijk kan worden.

Zeventig gulden

EEN VERSTANDIGE stap deed ing. Doyer, toen hij zich bij de Haagse notaris E. Hoogland vervoegde om in diens aanwezigheid een Bron-kastje te openen en de waarde van de inhoud te laten vaststellen. Dit kastje was, blijkens een uitvoerig verslag in de Haagse Courant, afkomstig van de Friese boer Sybren van Dijk uit Hid-

zum, aan wie Bron het destijds voor duizend gulden sleet.

In de plechtstatige rust van het notariskantoor werd het loden Bronzegel van het kastje, dat niet groter is dan een flinke tekendoos, verbroken. Te voorschijn kwamen twee triplex schijven, twee metalen schijven en een spiraal. De Haagse juwelier F. C. M. Backers stelde vast, dat de metalen schijven uit verzilverd koper bestonden en de spiraal uit een legering met negentig procent zilver was vervaardigd. Waarde ruim veertig gulden, met triplex, koper en arbeidsloon bijna zeventig gulden.

Veel beloofd

GEEN WONDER dat landbouwer Sybren van Dijk zich bekocht voelde. (Vele andere klanten van Bron, aldus de Haagse Courant, komen de laatste tijd overigens tot dezelfde ontdekking). Bovendien heeft het apparaat geen invloed gehad op de hoeveelheid onkruid en ongedierte, evenmin heeft het een huiduitslag bij koeien genezen en ook werd de grond rondom het apparaat niet minder vochtig. En tóch had Bron dat allemaal beloofd.

Een groot aantal dagbladen berichtte, dat enige Friese landbouwers hun Bron-kastjes aan Doyer ter hand hebben gesteld en hem hebben gemachtigd de hoge aankoopssommen van Bron terug te vorderen. Voor een drietal van die kastjes was samen dertien mille neergelgeld.....

IN DE PERS is gemeld dat Johannes Bron in Friesland voor enkele honderdduizenden guldens aan aardstralenkastjes heeft verkocht. Bij het horen van deze grote bedragen zou de arge-loze lezer kunnen menen, dat half of driekwart Friesland in de ban van Bron is geraakt. Men zij gerust: niets is minder waar.

Als Bron twintig klanten voor zijn duurste of veertig klanten voor zijn middelgrote kastjes weet te strikken, heeft hij reeds een ton verdiend. Ruim geschat is hij aan omstreeks honderd Friezen een kastje kwijtgeraakt.

Het is goed hierbij te bedenken, dat Friesland een half miljoen inwoners telt. Rekening houdend met de gemiddelde gezinssterkte van vier personen komt men tot de conclusie, dat nog niet één op de duizend Friese gezinnen zich door Bron laat bedotten. Friesland bezit honderd bloeiende zuivelfabrieken en het Friese vee is internationaal vermaard. De Friese veehouder en de rijkslan-douwconsulenten hebben met beider vakkennis bewerkstelligd, dat in het Friese Rundvee Stamboek het beste vee ter wereld staat ingeschreven. Daar is geen greintje kwakzalverij of occulte kletspraat aan te pas gekomen.

De indruk als zou Friesland de domste provincie des lands zijn, een indruk welke bij oppervlakkige krantelezers blijkt te zijn gewekt, is geheel onjuist.

vervolg van pag 2

enkele sporen van een plantaardige stof, die een zeer vooraanstaand arts kwalificeerde als „je reinste flauwe kul”. En er bijvoegde: „Hij kan net zo goed schoensmeer geven.”

En met de tabletten, die de Apeldoornse kwakzalver een patiënt stuurde, die aan een zeldzame en uiterst moeilijk geneesbare huidziekte leed (dermatitis herpetiformis Duhning) was het al niet veel beter. Melksuiker, melksuiker en nog eens melksuiker, verbonden met talk en vetzuur.

Patiënt overleed

ONSCHULDIG DUS? Neen. Want deze bedrieger, die tabletjes van melksuiker en sarsaparille (een plantenaf-trekseltje om pijn te stillen) verkoopt voor prijzen van twaalf, vijftien gulden en meer, doet zijn slachtoffers zo zeer in het wonder geloven, dat ze bij een dokter, bij een specialist, die werkelijk kan helpen, wegblijven. Ja, moeten wegblijven.

Zo schreef Herman K. Leugemors een jonge vrouw, die (uiteraard) geen baat vond bij zijn middeljes tegen haar hardnekkige huidziekte: „Ik raad u beslist af om naar een specialist te gaan. Want die probeert natuurlijk alleen maar om uw huid door middel van zalf of bestraling „dicht te metselen”. Dat is precies tegen de natuur in, want die vuile boel moet er immers toch uit.....” Nog afgezien van het schone proza, is het nog misdadig ook. Een Brabantse vrouw, aan wie de „kruidendokter” ruim anderhalf jaar tabletten had gezonden met de mededeling, dat zij van

haar kwaal (huidkanker) zou genezen, overleed omdat zij in Leugemors moest blijven geloven!

De officier van justitie bij het Kantongerecht eiste er twee maanden gevangenisstraf voor. De rechter zelf vond het blijkbaar niet erg genoeg en halveerde de straf. Maar hij gaf er de kwakzalver voldoende moed mee om het hogerop te zoeken. En zo weinig begreep de Zutfense rechtbank de ernst en het gevaar van deze kruidendokter, dat zij met een boete van f 1000,— volstond.

vervolg op pag 4

Vergeet evenmin de

PENNINGMEESTER

die nog steeds van enige dozijnen leden de jaarcontributie 1962 niet ontving! Zijn gironummers staan op blz. 4 van dit maandblad, uw giroboekje weet u zelf te vinden, dus.....

STORT ALLEN!

Waarschuwing

TOCH had dr. P. J. A. Weebers, geneeskundig inspecteur van de Volksgezondheid te Nijmegen gewaarschuwd, dat juist gevallen van huidziekten groot gevaar opleveren om op een afstand te worden behandeld. Leugemors geeft zijn geneeskundige behandeling via de brievenbestellers van de PTT. En hij kijkt wel uit om zijn middeletjes door deskundigen te laten controleren of ten overstaan van een college van de Maatschappij voor Geneeskunst zijn „kunsten” te tonen.

Hij stuurt foldertjes rond, waarvan wij de aanhef hierboven vermeldden. En niet hij stelt de diagnose per brief. Ook daarvoor kijkt hij wel uit. Maar de klant, die koning is. Die heeft slechts de nummers van zijn wondermiddeltjes te bestellen.

Nummer 1 tegen Aambeien voor het zachte prijsje van f 13,50.

Nummer 2 tegen Asthma. Waarbij hij opgeeft: Benauwdheid. Beklemdheid. Ademnood. U krijgt weer ruimte en lucht in uw borst. Voor f 12,50.

Nummer 8. Galziekten. Geen pijnlijke aanvallen meer. Galstenen worden vergruisd en afgedreven en vorming van nieuwe stenen wordt voorkomen. Voor f 12,20.

Nummer 9. Hoge Bloeddruk. Leugemors verlost u voor f 16,—. Enz., enz.

Justitie gelooft

EEN KUUR bij Leugemors duurt ongeveer volgens zijn opgave drie maanden. Maar hij zegt er gauw bij: „Bij verouderde gevallen kan het wel langer duren, soms wel 5 à 6 maanden.” Ook wel jaren, als men wil betalen. Alles per brief. Alles om tonnen geld te sleggen uit de zieke lichamen van de goedgelovigen, die ten einde raad zijn.

En 't mag. Waar hij de wet overtreedt, betaalt hij zijn boetes. Waar hij door de mazen glipt, wordt hij nog geholpen door justitiële magistraten, die doorgaans zelf nog in het boerenbedrog geloven. Van wichelroedelopers tot kruidendokters.

Van wie dan Herman K. Leugemors als een vorst in zijn villa mag wonen.

LEPE LEPELAAR

LANDBOUWER A. DRIJVERS bij Breda bezat een aardstralenkastje, dat tot doel had zijn kippen meer eieren te laten leggen en minder uit de ren over de straatweg te laten lopen. Onlangs kwam de heer Drijvers blijkbaar tot het inzicht dat het kastje geenszins aan het doel beantwoordde: hij verkocht het.

Koper was de Hagenaar John Lepelaar die het ding boven de deur van zijn koffiehuis bij het drukke kruispunt Pletterijstraat-Scheldestraat spijkerde. Ter voorlichting van alle passanten schreef hij op zijn aanwinst in zeer duidelijke letters: „Aardstralenkastje”.

„Mijn klanten hebben mij altijd een wonderlijk nummer gevonden. Het kastje zal de verkeersveiligheid bevorderen, vooral op dit gevaarlijke kruispunt. Voor het soepvlees kan het nooit kwaad en aardstralenvrije koffie voorkomt longaandoeningen. Er zijn nog een hoop lui die hun hoofd schudden, maar pas op!” zei de heer Lepelaar — en knipoogde.

REDACTIE:

Medisch redacteur:

dr. J. H. Ligterink, arts en apotheker, Amsterdam

Pharm. redacteur:

J. E. Buiten, apotheker, Farmaceutisch Inspecteur van de Volksgezondheid te Zwolle

STAAT VAN BATEN EN LASTEN OVER 1961

	Uitgaven	Ontvangsten
Incassokosten	f 65.38	
Secretariaat (porti, enz.)	„ 200.—	
Kleine kas	„ 10.—	
Diverse kosten	„ 9.35	
Rente		f 82.70
Rechtskundig adviseur	„ 542.60	
Bureaunkosten	„ 766.—	
Maandblad	„ 4.648.12	
Contributies		„ 8.638.75
Abonnementen		„ 347.—
Fonds speciale doeleinden	„ 5.554.70	
Fondsenwervingsactie		„ 3.000.—
Vergaderingen	„ 244.90	
Batig saldo	„ 27.40	
	<u>f 12.068.45</u>	<u>f 12.068.45</u>

STAND DER MIDDELEN

Rijkspostspaarbank	f 648.39
Hollandsche Bank Unie	„ 8.748.08
Gemeente giro	„ 876.89
Postgiro	„ 2.958.49
	<u>f 13.231.85</u>

De Commissie van Verificatie:

Dr. J. W. BIRZA
J. NOORD

De Penningmeester:
L. BREST

Bestuur van de Vereniging tegen Kwakzalverij: A. P. N. de Groot, Arts te Hilversum, Voorzitter; E. Mijnaerends, Tandarts te Amsterdam, Vicevoorzitter; Mevr. A. Burbach-van der Woord, Prins Frederik Hendriklaan 60, Naarden, Secretaris; L. Brest te Amsterdam, Penningmeester; Mej. E. H. Hengeveld, Arts te Zwolle; Dr. H. H. Funke, Arts te Amsterdam; Mr. J. E. Goudsmit, Kantonrechter te Haarlem; Dr. H. H. Scholten, Dierenarts, Veterinair Inspecteur van de Volksgezondheid te Haarlem; H. Dijkstra, Oud-Commiss. van Politie te Amsterdam; A. Verschuur, Arts te Amsterdam; Mr. J. D. van den Berg, Rechter te Arnhem; Mr. G. C. M. van Nijnatten te Voorburg, Referendaris bij het Ministerie van Justitie; Dr. J. H. Ligterink, Arts en Apotheker te Amsterdam en J. E. Buiten, Apotheker, Farmaceutisch Inspecteur van de Volksgezondheid te Zwolle.

Lidmaatschap van de Vereniging incl. Maandblad min. f 7,50, voor studenten, verpleegsters, arts-, tandarts- en apothekers-assistenten en kraamverzorgsters f 2,50. Adres voor het opgeven van leden en abonné's: Mevr. Burbach-v. d. Woord, Prins Frederik Hendriklaan 60, Naarden. Penningmeester: L. Brest, Argonautenstraat 19a, A'dam-Z. Postgiro van de Ver. 32237 te Amsterdam - Gem. Giro K 1672.

DRUKKERIJ SYSTEMA N.V.
Amsterdam

Abonnement per jaar franco per post bij vooruitbetaling f 7,50, voor studenten, verpleegsters, arts- tandarts- en apothekers-assistenten en kraamverzorgsters f 2,50

Administratie Maandblad:

Mevr. A. Burbach-v. d. Woord, Prins Frederik Hendriklaan 60, Naarden, tel. 02959 ~ 19114.